

Справа № 755/614/16-ц

Ухвала
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

"04" березня 2016 р. Дніпровський районний суд м. Києва в складі:

головуючого судді Гаврилової О.В.,

при секретарі Неділько Л.Л.

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві заяву

учасник третейського розгляду - Публічне акціонерне товариство «Укрсоцбанк» про скасування рішення третейського суду, -

ВСТАНОВИВ:

05.01.2016 р. до Дніпровського районного суду м. Києва звернувся представник Олексюк Ф.Ю. із заявою, в якій просить скасувати рішення Постійно діючого третейського суду при Асоціації українських банків від 02.10.2015 року по третейській справі №1412/15.

Заява обґрунтована тим, що 02.10.2015р. Постійно діючим третейським судом при Асоціації українських банків було винесено рішення по справі №1412/15 за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до В.С. про стягнення заборгованості, яким стягнуто з останньої заборгованість за кредитним договором в сумі 833638,08грн. та третейський збір у розмірі 8682,01грн. Заявник з рішенням третейського суду не погоджується, посилаючись на те, що банк надав кредит для споживчих потреб. На дату винесення рішення третейським судом Закон України «Про третейські суди» містив заборону на розгляд третейськими судами справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку, отже справа не була підвідомча третейському суду. Про оскаржувальне рішення третейського суду заявник дізналась 26.11.2015 року, коли отримала від третейського суду рекомендований лист, тому строки звернення до суду з даною заявою не пропущено.

Заявник та його представник в судові засідання не заявили, представник заявника подав заяву про розгляд заяви за відсутності заявника та представника, просив задовольнити заявлені вимоги та скасувати рішення третейського суду.

Представник ПАТ «Укрсоцбанк» в судові засідання не заявився, подав заяву про розгляд заяви за відсутності представника та письмові заперечення на заяву, в яких просив у задоволенні заяви відмовити з тих підстав, що відсутні підстави для скасування рішення, оскільки банк не є споживачем в розумінні Закону України «Про захист прав споживачів». Оскільки третейським судом вирішувалось питання про стягнення заборгованості за позовом банку, дана справа не належить до категорії справ у спорах щодо захисту прав споживачів. Боржник ні в третейському суді ні в заяві про скасування рішення третейського суду не просить суд захистити його права як споживача та не подав відповідні докази.

Відповідно до ч. 2 ст. 389-4 ЦПК України, неявка осіб, належним чином повідомлених про час і місце розгляду справи, не перешкоджає розгляду справи.

Вивчивши матеріали справи, оцінивши наявні у справі докази, дослідивши матеріали третейської справи №1412-15, суд приходить до наступного.

Відповідно до ч. 3 ст. 2 Цивільного процесуального кодексу України, провадження в цивільних справах здійснюється відповідно до законів, чинних на час вчинення окремих процесуальних дій, розгляду і вирішення справи.

Згідно ст. 5 Закону України «Про третейські суди», спір може бути переданий на розгляд третейського суду за наявності між сторонами третейської угоди, яка відповідає вимогам цього Закону.

Рішенням Постійно діючого Третейського суду при Асоціації українських банків від 02.10.2015 року по справі № 1412/15 позов Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до Калігас Вікторії Сергіївни задоволено, стягнуто з Калігас Вікторії Сергіївни на користь Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» заборгованість за договором кредиту року в сумі 833638,08грн. та 8682,01грн. третейського збору.

Дніпровський районний суд
міста Києва

7066713704304114

Судом встановлено, що рішення третейського суду постановлене на підставі укладеного 27. року між АКБСР «Укрсоцбанку» та Кредитного договору № за умовами якого на фінансування інвестування житла надано кредит у сумі 50810,00 США зі сплатою 12,45% річних, зі строком повернення кредиту в повному обсязі 26.10.2026 р. умовах визначених цим договором.

Відповідно до ч. 1 ст. 5 Закону України «Про третейські суди», юридичні та/або фізичні мають право передати на розгляд третейського суду будь-який спір, який виникає з цивільно-господарських правовідносин, крім випадків, передбачених законом.

Спір може бути переданий на розгляд Третейського суду за наявності між сторонами третейської угоди, яка відповідає вимогам Закону України «Про третейські суди».

Частиною 1 ст. 12 цього Закону визначено, що третейська угода може бути укладена у формі третейського застереження в договорі, контракті або у вигляді окремої письмової угоди.

Частинами 4, 5 ст. 12 Закону визначено, що третейська угода укладається в письмовій формі і містить відомості про найменування сторін та їх місцезнаходження, предмет спору, місце укладення угоди.

Відповідно до п. 6.2 Кредитного договору від 27.10.2006 р., у разі неможливості вирішення спору шляхом переговорів, сторони, керуючись ст. 5 Закону України «Про третейські суди», домовляючись про те, що спір розглядається одноособово третейським суддею Бірюк Юрієм Миколайовичем Постійного діючого Третейського суду при Асоціації українських банків, у випадку неможливості розгляду спору вказаним третейським суддею, спір розглядається третейським суддею Ярошовцем В.М. або Мороз О.А. у порядку черговості, вказаному у даному пункті. У разі спору не може бути розглянутий визначеними у даному пункті суддями, суддя призначається І Постійно діючого Третейського суду при Асоціації українських банків у відповідності до регламенту Постійно діючого Третейського суду при Асоціації українських банків.

Отже, зазначений договір містить третейське застереження про вирішення спору між сторонами Постійно діючим третейським судом при Асоціації українських банків згідно регламенту третейського суду.

Із загального змісту Закону України «Про третейські суди» вбачається, що оскарження рішення можливе у вигляді його скасування за формальними ознаками та у виключних випадках, передбачених у ст. 51 Закону України «Про третейські суди» і розширеному тлумаченню не підлягає.

Статтею 51 Закону України «Про третейські суди» та ст. 389-5 ЦПК України передбачено вичерпний перелік підстав для скасування рішення третейського суду, а саме: справа, в якій прийнято рішення третейського суду, не повідомлена третейському суду відповідно до закону; рішення третейського суду прийнято у спорі, не передбаченому третейською угодою, або цим рішенням вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди. Якщо рішенням третейського суду вирішені питання, які виходять за межі третейської угоди, то скасовано може бути лише та частина рішення, що стосується питань, які виходять за межі третейської угоди; третейську угоду визнано судом недійсною; склад третейського суду, яким прийнято рішення, не відповідав вимогам закону; третейський суд вирішив питання про обов'язки осіб, які не брали участі у справі.

Статтею 6 Закону України «Про третейські суди» визначено категорії справ, що виникли з цивільних та господарських правовідносин, розгляд яких третейськими судами заборонений.

Законом України «Про внесення змін до статті 6 Закону України «Про третейські суди» щодо підвідомчості справ у сфері захисту прав споживачів третейським судам» частину першу статті 6 Закону України «Про третейські суди» доповнено пунктом 14, згідно якого третейські суди не можуть розглядати справи у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної організації). Зазначений Закон набрав чинності 12 березня 2011 року.

Рішення Постійно діючого третейського суду при Асоціації українських банків, про скасування якого просить заявник, ухвалено 02.10.2015 року, тобто після внесення зазначених змін до Закону.

Як убачається з матеріалів третейської справи №1412-15, копію оскаржуваного рішення заявник В.С. отримала поштовим відправленням 25.11.2015 р. (а.т.с. 43), звернулася до суду із заявою про скасування рішення третейського суду 05.01.2016р. Виходячи з наведеного, суд приходить до висновку, що строк звернення до суду із заявою про скасування рішення третейського суду заявником не пропущено.

Оскільки Заявник В.С. є споживачем послуг банку, а спір виник щодо заборгованості за кредитом, третейському суду в силу положень пункту 14 частини 1 статті 6 Закону України «Про третейські суди» така справа не підвідомча.

Згідно правової позиції, викладеної в постанові Верховного Суду України від 02.09.2015р. № 6-856цс15, яка у відповідності до ч.1 ст.360-7 ЦПК України є обов'язковою для всіх суб'єктів правосуддя, які застосовують у своїй діяльності нормативно-правовий акт, що містить відповідні

права, та для всіх судів України, відповідно до пункту 14 частини 1 статті 6 Закону України «Про третейські суди» (частину 1 статті 6 Закону доповнено пунктом 14 згідно із Законом № 2983-VI від 3 лютого 2011 року), третейські суди в порядку, передбаченому цим Законом, можуть розглядати будь-які справи, що виникають із цивільних та господарських правовідносин, за винятком, зокрема, справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілки). Рішення третейського суду, про скасування якого просив заявник, ухвалено після внесення зазначених змін до Закону.

Згідно правової позиції, викладеної в постанові Верховного Суду України від 04.11.2015р. у справі № 6-2074цс15, положення пункту 14 частини першої статті 6 Закону України «Про третейські суди», які містять заборону на розгляд третейськими судами справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної установи), поширюються на правовідносини з питань викопання, зміни, розірвання договору споживчого кредиту. Отже, суди дійшли помилкового висновку про те, що заборона на розгляд третейськими судами справ у спорах щодо захисту прав споживачів не поширюється на спори про захист прав банківських установ, тобто спори, в яких позивачем є банківська установа, а відповідачем – споживач.

Враховуючи вищевикладене, суд приходить до висновку, що заява 1 учасник третейського розгляду - Публічне акціонерне товариство «Укрсоцбанк» про скасування рішення Постійно діючого третейського суду при Асоціації українських банків від 02.10.2015 року по третейській справі №1412-15 підлягає задоволенню, оскільки відносини, що виникли між сторонами спору та були предметом розгляду в третейському суді, пов'язані з виконанням зобов'язань по кредитному договору, кредит за яким надавався на споживчі потреби, враховуючи той факт, що на час ухвалення Постійно діючим третейським судом при Асоціації українських банків оскаржуваного рішення – 02.10.2015 року, діяла редакція Закону України «Про третейські суди», якою передбачена заборона на розгляд третейськими судами справ у спорах щодо захисту прав споживачів, у тому числі споживачів послуг банку (кредитної спілки), справа, у якій прийнято оскаржуване рішення третейського суду, у відповідності до вимог п.14 ч.1 ст.6 Закону України «Про третейські суди» не була підвідомча третейському суду відповідно до Закону.

Враховуючи викладене та керуючись ст. 2, 5, 6, 51, 55, 57 Закону України «Про третейські суди», ст. 1 Закону України «Про захист прав споживачів», ст. 2, 210, 389-4, 389-5, 389-6 Цивільного процесуального кодексу України, суд –

У Х В А Л И В:

Заяву учасник третейського розгляду - Публічне акціонерне товариство «Укрсоцбанк» про скасування рішення третейського суду – задовольнити.

Скасувати рішення Постійно діючого Третейського суду при Асоціації українських банків від 02.10.2015 року по справі № 1412-15 за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до про стягнення заборгованості.

Ухвала може бути оскаржена до Апеляційного суду м. Кієва через Дніпровський районний суд м. Кієва протягом десяти днів з дня її проголошення. У разі якщо ухвалу було проголошено без участі особи, яка її оскаржує, апеляційна скарга подається протягом десяти днів з дня отримання копії ухвали.

Суддя

Дніпровський районний суд
міста Кієва

4700241 23000041818